

Kasey Michaels

Sunshine 'i tüdruku romantiline vemp

Üleannetus täis päev

Triloogia 3. osa

Armas lugeja!

Vahel läheb kõik nii nagu peab: naine ja mees kohtuvad, armuvad, ületavad sisemised ja välimised tõkked ja õnnelik lõpp ongi käes. Aga vahel ei laabu kõik nii lihtsalt. Tõkked on liiga suured ning ühendav kirk jääb alla lahkurebivatele probleemidele.

Just nii juhtus Jade Sunshine'i ja Court Becketiga, kes kohtusid, uppusid metsikusse kirge ja mõistsid alles siis, et kirest ei piisa hoidmaks nende ühendust koos maailmas, mis pole loodud armastajate jaoks.

Ent kas nende vahel oli pelgalt tuline füüsiline kirk või oli seal muudki? Nüüd, mil lahutus on lõplik, piinab see küsimus mõlemaid.

Kui Jade'i isa pärast väidetavat enesetappu maha maetakse, tormab Court oma endist abikaasat tolle vastuseisust hoolimata toetama. Jade ja ta õed usuvad, et Teddy Sunshine mõrvati ning asuvad isa au päästmiseks tõelise mõrtsuka jahile. Kuid Sunshine'i tüdrukud ei tundnud seda osa oma isast, mida Court ja kõik mehed tundsid sellest müstilisest mehest, kes oli olnud ühtaegu armastav isa ja manipulaator.

„Üleannetusi täis päev” lugu kulgeb reaajas täis mälestusi kiirest suhtesõlmimisest, impulsiivsest abielust ja kahe tugeva isiksuse kokkupõrkest. Nüüd püüavad Court ja Jade mineviku unustada, et koos uut elu alustada.

Liituge minuga teekonnal Jade’i ja Courti jälgedes, et näha, kuidas nad jõuadsid praegusesse hetke, kus nad püüavad tragöödiat ja ohte trotsides armastust leida, samal ajal kui me tormame läbi kahekümne nelja tunnise ohtliku uurimissmissiooni.

Parimat soovides,
Kasey Michaels

Aeg: praegu; koht: vennaliku armastuse linn; kuritegu: mõrv.
Tegelikult mõrvad. Vanad ja uued mõrvad.

Pensionile jäänud Philadelphia mõrvarühma uurija Teddy Sunshine oli oma detektiivbüroo põhitegevuse kõrvalt iga vaba hetke kulutanud nelja vana juhtumi uurimisele. Ta oli hiljuti kõigi nelja juhtumi toimikusse uusi sissekandeid teinud, kui ta oma kodukabinetist surnuna leiti. Kõik viitas enesetapule.

Kuid politsei väitel oli Teddy oma teenistusrevolvri suhu toppinud alles pärast seda, kui oli kägistanud juhtiva linnapeakandidaadi naise Melodie Brainardi, keda ta oli juba kolm nädalat jälitanud.

Teddy kolm tütart ei jää aga seda versiooni uskuma. Nad ei saa. Nad armastasid oma isa.

Jessica, Jolie ja vanim Jade, kes oli koos isaga Sunshine'i detektiivbüroos töötanud, võtsid kõik ette ühe vana mõrva-juhtumi ja asusid nende kallal tööle nagu Teddygi omal ajal. Nad on veendunud, et vähemalt üks juhtumitest on isa surma-

ÜLEANNETUSI TÄIS PÄEV

ga seotud. Ükshaaval jõudsid juhtumid lahenduseni, kuni jäi alles ainult kaks: lahendamata näiv autotulistamine, milles hukkus eeskujulik keskkooliõpilane ja prügikastist leitud beebi juhtum.

Iga vastus, mille Sunshine'i tüdrukud leiavad, tekitab üha uusi küsimusi ja kuigi edu vanade juhtumite lahendamisel innustab õdesid, ei suuda nad ikka veel isa süütust tõestada.

Jade tunneb õdedest kõige rohkem kohustust Teddy nimi puhtaks pesta. Kuid kas kinnisideeks muutuvad vanad juhtumid ja mineviku vead võivad saada saatuslikuks Jade'i tulevikule koos mehega, keda ta on alati armastanud, kuid kelle ta oma elust pärast lühikest ja dramaatilist härra ja proua Becketina kooselamist igaveseks välja arvas?

Aeg jookseb...

Pühapäev, 23.06

Suvised tormi tõttu oli antiigikaupmehe Samuel Becketi mõisa ümber Philadelphia eeslinnas kärarikas õhtu. Sam ise polnud aga kodus. Ta oli koos oma filmistaarist vahelduva eduga kihlatu Jolie Sunshine'iga Californiasse lennanud.

Ta oli Sunshine'i õed Jolie, Jessica ja Jade'i enda juurde kutsunud, sest naiste isakodu oli varsti pärast Teddy surma kahtlastel asjaoludel puhkenud tulekahjus kannatada saanud. Sami uhkest aiaga ümbritsetud valdusest, kuhu pääses ainult läbi värava, mida valvas kartmatu endine maadleja Carroll „Karumees” Yablonski, oli saanud Sunshine'i detektiivbüroo uus peakorter.

Nüüd, kui Jolie oli lennanud tagasi Californiasse, koosnes kollektiiv teleajakirjanik Jessica Sunshine'ist, Philadelphia mõrvärühma uurijast Matt Denbyst, Jade'ist ja Sami Virginiast pärit nõost Courtland Becketist. Piinlikult paljude viietärnihotellide omanik Court oli Teddy Sunshine'i oletatavast enesetapust kuuldes kohe Philadelphiasse lennanud. Ta ei kavatsenud lahkuda, kuni Jade teda vajab. Isegi kui naine ise vastupidist väitis.

ÜLEANNETUSI TÄIS PÄEV

Jade lükkas telefoniklapi kinni ja vaatas tühjal pilgul oma elutappa astuvale eksabikaasale otsa. „Ma ei suuda seda uskuda.”

Court nägi beežides viigipükstes ja mereväesinises pulloveris, mis oli firmamärgi kandmiseks liiga kallis, väga elegantne välja. Ta kallutas pea uurivalt küljele ja suundus ruumi teises otsas asuva minibaari poole. „Harmonia huvides ütlen, et ka mina mitte. Sulle ingverijook, jah? Aga su hääletooni arvestades võtan mina pigem õlle. Ja mida sa siis uskuda ei suuda?”

„Jessicat muidugi,” ütles Jade oma väikeõe peale mõeldes, kes oli nelja tunni eest lahkunud, et minna „missioonile”. „Vaene Matt.”

„Vaene Matt? See ei kõla hästi.” Court naasis koos jookidega naise juurde ja istus tema vastu diivanile. „Kui me seda ennist arutasime, siis sain nii aru, et su õde tahab mehele rohkem ruumi anda. Millest ta rääkiski? Kui sa kedagi armastad, tuleb tal minna lasta ja nii edasi. Selle teooria järgi sina lausa jumaldad mind.”

„Ära palun hakka, Court,” ütles Jade püsti tõustes ja oma lihtsa puuvillase kleidi kortsunud seelikut siludes. Ta oli rampväsinud. Ainult Court suutis sellisel kellaajal ikka veel värske ja hingematvalt kena välja näha. Võib-olla kingiti see omadus ainult mitmendat põlve miljonäridele.

Kuigi praegu ei tahtnud Jade sellest mõelda. Ta tahtis jalutada ja leevendada veidi seda pinget, mis teda paar viimast nädalat painanud oli. Sellest, kui ta koju jõudes kabinetist Teddy puruks lastud peaga laiba ja maas lebava teenistusrevolvri leidis, polnud möödus kaht nädalatki. Tundus aga, nagu oleks möödunud terve igavik. „Jessica ja Matt on jälle koos. Ma ei tea kuidas.”

„Sa räägid ikka Jessicast, kui ütled, et ei tea? Selle kohta on meil Samiga üks teooria,” ütles Court, viidates oma Californias

viibivale nõole. „Otsustasime, et su väikeõde on nõid. Heatahtlik, blond ja nina kirtsutav, aga ikkagi nõid.”

Jade ei suutnud muigamata jätta. „Teie jutus võib iva olla. Iga tahes nad läksid kahekesi kuhugi tähistama, enne kui ülejäänud maailm läänerrannikust idarannikuni asjast teada saab. Nii Jessica umbes ütles. Ta ei öelnud, kuhu nad lähevad, aga ta käskis kindlust kaitsta ja lubas, et nad tulevad homme õhtuks tagasi.”

Court võttis suure lonksu õlut ja naeratas Jade’ile. „Läinud? Tõesti? Teeme nüüd kokkuvõtte, Jade. Sam ja Jolie on Californias ja valmistuvad Irimaale su õe järgmise filmi võtetele lendama. Jessica ja Matti asukoht on teadmata, aga hotellisviit suure voodi ja toateenindusega kõlab loogiliselt. Nad oleksid pidanud mulle helistama ja ma oleks neile kesklinnas katusesviidi organiseerinud.”

Jade’il tõmbus kõhus midagi kokku. Ta mäletas seda katusesviiti vägagi hästi. Ta püüdis oma ebamugavustunnet varjata ja vastas säravalt: „Jah, aga sel juhul oleksime me teadnud, kus nad on ja vaevalt see Jessicale meeldinud oleks.”

„Tõsi. Igal juhul nad on läinud. Nad pole siin. Jessica viis meie sõbra Ernesto juba varem koju, kus ta praegu koolisõiduks asju pakib. Proua Archeril on vaba nädalavahetus, kuigi praeguseks võib ta juba tagasi olla. Aga tema eluruumid on igal juhul üpris eraldatud. Karumees on sissesõidutee teises otsas väravavahimajakeses ja pingutab ilmselt peegli ees muskleid. Järele jääb see väga suur maja ja meie kaks. Esimest korda siiasaabumisest alates on olukord mulle vägagi meele järele.”

Oli väsitav pidevalt Courti ja ka endaga võidelda, nii et Jade andis järele. „Sa unustasid Rockne,” ütles ta ja naeratas Teddy armastatud vananeva iiri setteri poole, kes magas kamina ees. „Ta on mu järelevaataja ja ihukaitsja. Võta, Rockne!”

ÜLEANNETUSI TÄIS PÄEV

Rockne vasak kõrv kerkis korraks, kuid silmad ei avane-
nud.

„Sa võiksid ilmselt minna ja proua Archeri üles otsida, ta võib tainarulliga üpris ohtlik olla,“ pakkus Court. „Mis sa arvad, Jade, kui paneks need juhtumid üheks õhtuks kõrvale? Ainult üheks?“

Jade läks tagasi diivani juurde ja võttis kohvilauale kuhjatud toimikud. „Oleme liiga lähedale jõudnud, Court. Kui arvestada välistamisprotsessi kiirust, peaksin suutma kogu asja paari päeva pärast valmis saada.“

„Sina peaksid kogu asjaga valmis saama? Ainult sina? Kes lahendas haihtunud pruudi juhtumi?“

„Jolie ja Sam,“ vastas Jade ja tõstis toimikud lauale tagasi. „Teddy abiga, kes oli juhtumi juba peaaegu ära lahendanud, enne kui ta... tapeti.“

„Rahu, Jade,“ ütles Court ja kummardas üle laua, et naise kätt pigistada. „Liigume edasi. Fishtowni kägistaja juhtum?“

„Jessica ja Matt. Ainult et see juhtum pole veel päris lahendatud. Sel juhul mitte, kui Herman Longstreet tõtt räägib ja Tarin White ei olnudki üks tema ohvritest.“ Jade pani käe vastu laupa. „Vahel tundub, nagu liiguksime ringiratast.“

„Ma ei taha sind ärritada, aga iga päevaga näid sa aina... hapram. Su käed on tulekahjust saadik hästi paranenud, aga põletused on ikka veel õrnad. Sa ei söö piisavalt. Ma ei kujuta üldse ette, millal sa magad ja kui ma arvan, et sa lõpuks ometi puhkad, siis leian su hoopis arvuti tagant tööd tegemast. Sa pead aja maha võtma, Jade. Lõpeta enda piitsutamine.“

Jade tõmbas käe vabaks. Court eksis. Põletushaavad, mis ta oli tulekahjut kustutada püüdes saanud, olid täielikult paranenud. Kõik ülejäänud temast oli aga haavatud. „See on lollus, Court. Ma ei piitsuta ennast. Miks ma peaksin seda tegema?“